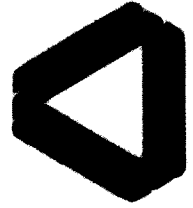

Alþingi
Erindi nr. P 135/1230
komudagur 25.1.2008

KENNASAMBAND
ÍSLANDS

Nefndasvið Alþingis
Austurstræti 8 – 10
150 Reykjavík
nefndasvid@althingi.is

Reykjavík, 24. janúar 2008.

Efni : Umsögn Félags leikskólakennara (FL) / Kennarasambands Íslands (KÍ) um frumvarp til laga um leikskóla, þskj. 321 – 287. mál

1. Almennar athugasemdir

Endurskoðun tímabær

Félag leikskólakennara/Kennarasamband Íslands fagnar frumvarpinu þar sem tímabært var orðið að endurskoða lög um leikskóla í ljósi reynslu síðustu ára og þróunar sem hefur orðið á samfélaginu. Frumvarpið ber þess merki að lög um öll skólastigin eru skoðuð samhliða og leiðir það til aukinnar samræmingar, samhljóms og tengsla skólastiga. Með því móti er enn betur fest í sessi að leikskólinn er fyrsta skólastigið í skólakerfinu og það nám sem tekur við skal vera í rökréttu framhaldi af leikskólanámi.

Meginatriði

FL/KÍ er sammála hugmyndafræðinni sem er rauður þráður frumvarpsins, að velferð og hagsmunir barna eigi að vera í fyrirrúmi. Áhersla á gildi leiks í leikskólastarfi er undirstrikuð ásamt mikilvægi tengsla milli skólastiga og svigrúms til að mæta breytilegum þörfum barna um nám og námshraða. Samt sem áður telur FL/KÍ að líta eigi áfram á það sem meginreglu að börn ljúki leikskólanámi á því ári sem þau verða 6 ára.

Jákvæðar breytingar

Fjölmörgum atriðum í frumvarpinu ber að fagna en of langt mál er að telja þau öll upp hér. Sérstaklega er vert að geta nokkurra atriða. Aðkoma foreldra að leikskólastarfi er

stóraukin með tilkomu foreldraráða og markaðar eru kæruleiðir fyrir þá vegna afmarkaðra þátta. Ákvæði um mat og eftirlit með gæðum leikskólastarfs verður lagabundið og skýrari rammi settur um ráðningar og skyldur starfsliðs í þeim tilgangi að stuðla að aukinni vernd barna. Skyldur sveitarfélaga sem rekstraraðila varðandi stefnumótun, mat, eftirlit, ráðgjöf og leyfisveitingar til annarra aðila eru nánari en áður og sama gildir um skyldur leikskólastjóra sem faglegs og rekstrarlegs leiðtoga.

Heimild til gjaldtöku

FL/KÍ vill benda á mikilvægi þess, að þrátt fyrir ákvæði í frumvarpinu um heimild sveitarfélaga til gjaldtöku, verði áfram stigin skref í áttina að því að afnema gjaldtöku í leikskólum og jafnrétti allra barna til leikskólanáms þannig tryggt. Mikilvægt er að stjórnvöld marki skýra stefnu um hvaða grunnþjónusta samfélagsins eigi að vera gjaldfrjáls og hvernig tekjustofnum ríkis og sveitarfélaga er úthlutað með tilliti til þess.

Átak í menntunarmálum

Leikskólastarf er víða í blóma og hefur tekið miklum breytingum síðustu ár. Rekstraraðilar leikskóla hafa ásamt skólastjórum, kennurum og öðru starfsfólki unnið í sameiningu að því að aðlaga starfsemina að breyttri samfélagsgerð og þróað faglegt starf samkvæmt kröfum og væntingum foreldra og samfélagsins hverju sinni. Samtímis því að gerðar eru auknar kröfur til leikskólans hefur mikill vandi steðjað að starfseminni þar sem víða hefur gengið illa að ráða kennara og annað starfsfólk og margir staldra mjög stutt við í starfi. Til að bregðast við þessu og tryggja leikskólastarf til framtíðar verður að gera stórátak í því að auka framboð á leikskólakennaranámi og bjóða upp á aðra námsmöguleika fyrir þá sem starfa eða hyggjast starfa í leikskóla en ætla ekki í langt háskólanám. Í þessu er ábyrgð ríkisvaldsins mikil, en forsenda þess að ný menntastefna nái fram að ganga er að leikskólarnir séu skipaðir vel menntuðu starfsfólki.

2. Athugasemdir vegna greinargerðar

Töluverðar breytingar voru gerðar á frumvarpinu eftir að nefndin sem vann að frumvarpsdrögum lauk starfi sínu. Þær breytingar hafa eðlilega í för með sér þörf fyrir breytingar á greinargerðinni, en í mörgum tilfellum hefur ekki verið gætt að því að samræma greinargerðina við breyttan texta í frumvarpinu. Þetta á bæði við um „Helstu nýmæli og áhersluatriði“ og „athugasemdir við einstaka greinar frumvarpsins“. Þetta torveldar samlestur frumvarpsins og greinargerðarinnar og getur valdið misskilningi í einhverjum tilfellum og er því nauðsynlegt að lagfæra. Þetta verður ekki tíundað hér að öðru leiti en því sem að neðan greinir.

Í athugasemdum um 2. gr. eru tilvísanir í greinargerð misvísandi, þær eiga ekki við þar sem liðum í markmiðsupptalningu var fækkað um tvo og þeir settir í upphafsmálgrein.

Í athugasemdum með 28. gr. er að mati FL/KÍ mikið ósamræmi innbyrðis og á það sama við um greinargerð með sambærilegri grein í grunnskólafrumvarpinu. Þar kemur fram að „opnuð sé almenn heimild til samrekstrar skólastiga fyrir öll sveitarfélög óháð stærð þeirra eða gerð“ og „að breyting þessi sé einkum hugsuð fyrir þau sveitarfélög sem m.a. vegna fámennis gætu betur hagað sínu skólalaldi, rekstrarlega og faglega, með samrekstrarformi.....og að opna fyrir fjölbreytni, sveigjanleika og þróun í skólastarfi í þágu barna en ekki til samreksturs stórra fjölmennra skóla né heldur sameiningar margra skóla undir einum hatti“. Þetta er afar misvísandi og veldur því að annars ágætt nýmæli verður óljóst.

FL/KÍ leggur áherslu á að samrekstrarformið á einkum að nýta til að renna stoðum undir rekstur lítilla skólaeininga í fámennum sveitarfélögum. Þetta þarf að vera skýrt í greinargerðinni.

3. Athugasemdir vegna einstakra greina

Í umsögninni um einstaka greinar frumvarpsins eru fyrst og fremst gerðar athugasemdir við það sem var breytt í frumvarpstextanum eftir að nefndin skilaði honum af sér. Í nefndinni var góð samstaða og náðist sátt um niðurstöðu í öllum greinum frumvarpsins.

FL/KÍ gerir athugasemdir við greinar: 5, 6, 8, 9, 10, 13, 14, 16, 18, 19, 20, 22, 23, 24, 25, 26, 28, 29 og 30.

5. grein um leikskólastjóra

Í nefndarálitinu (frumvarpsdrögum eins og þau fóru frá nefndinni) var ákvæði um „að leikskólastjóri boðaði til kennara- og starfsmannafunda svo oft sem þurfa þykir“. Í núverandi lögum er slíkt ákvæði að finna og einnig í 7. gr. í frumvarpi til laga um grunnskóla og 9. og 10. gr. í frumvarpi til laga um framhaldsskóla. FL/KÍ leggur áherslu á að þetta ákvæði verði sett aftur í textann þar sem engin rök eru fyrir því að taka þetta út, eingöngu á leikskólastiginu. Aftan við 1. málgr. bætist því : „Leikskólastjóri boðar til kennara- og starfsmannafunda svo oft sem þurfa þykir“.

6. grein um starfslið

Í síðustu setningu 2. málgr. stendur: „Kveða má á um leiðbeiningar- og stjórnunarhlutverk leikskólakennara....o s.frv. FL/KÍ leggur til að í stað „má“ standi „skal“ og setningin verði því : „Kveða skal á um leiðbeiningar- og stjórnunarhlutverk leikskólakennara gagnvart öðru starfsfólki í reglugerð“. Mikilvægt er að það sé skýrt hvaða atriði á setja í reglugerð.

8. grein um símenntun

Í nefndarálitinu var gert ráð fyrir að árlega yrði veitt af fjárlögum til endurmenntunar þannig að fyrir hendi væri sambærilegur sjóður fyrir leikskólann og grunnskólann (12. gr. grunnskólalagafrumvarps). Rökin voru að jafna aðstöðu leikskóla við önnur skólastig hvað varðar aðgengi að fjármunum til endur – og símenntunar. Erfitt er að sjá haldbær rök fyrir því að aðrar reglur gildi um leikskólann og leggur FL/KÍ áherslu á að leikskólinn njóti sambærilegrar aðstöðu hvað þetta varðar. Benda má á að í greinargerð undir „Helstu nýmæli og áhersluatriði – Starfslið leikskóla 3. málsgr.“ á bls. 11 er gert ráð fyrir endurmenntunarsjóði.

Í upphafi 2. málsgr. leggur FL/KÍ til að standi: „Leikskólastjórar og annað starfslið leikskóla skulu.....“ þar sem núverandi orðalag má lesa þannig að þeir sem ekki eru leikskólakennarar séu útilokaðir frá símenntun.

9. grein um foreldra

FL/KÍ telur að kveða þurfi fastar að orði í 2. málsgr. varðandi túlkun á upplýsingum til foreldra. Í stað „leitast við“ er lagt til að standi „leggja áherslu á“. Setningin verði því: „Eigi í hlut foreldrar sem tala ekki íslensku eða nota táknmál skal skóli leggja áherslu á að tryggja þeim túlkun á upplýsingum sem nauðsynlegar eru vegna samskipta foreldra og skóla“.

10. grein um samstarf foreldra og starfsliðs

FL/KÍ leggur til að bætt verði við 1. málsgr. sbr. 9. gr. frumvarps til laga um grunnskóla ákvæði um hlutverk foreldrafélaga til að draga fram muninn á hlutverki foreldrafélags og foreldraráðs. Viðbótin verði: „Hlutverk foreldrafélags er að styðja við leikskólastarfið, stuðla að velferð barna og efla tengsl heimila og skóla“.

13. grein um aðalnámskrá

Síðasta setning 1. málsgr., um að skilgreina beri í aðalnámskrá hæfnisþætti á námssviðum leikskóla í samræmi við aldur og þroska barna, var ekki í nefndarálitinu. Hvað þetta merkir er afar óljóst og nauðsynlegra útskýringa er ábótavant í greinargerð. FL/KÍ telur að setja eigi stigvaxandi markmið í leikskólastarfi. Það getur verið í formi námskrár fyrir hvern árgang, sem kveða má um í aðalnámskrá og skilgreina nánar í skólanámskrá hvers skóla, en hefur efasemdir um að rétt sé að skilgreina sérstaka aldursmiðaða hæfnisþætti fyrir 5 ára börn og yngri. Á fyrstu æviárunum þroskast börn mismunandi hratt. Ef kennarar eru bundnir af aldursmiðuðum hæfnisþáttum er hætta á að börnin „fái ekki að þroskast á sínum hraða“ og námið yrði ekki eins einstaklingsmiðað og það er í dag. Í leikskólanum er færni barnsins metin út frá fyrri færni þess og getu en ekki aldurstengdum viðmiðum í námskrá.

14. grein um skólanámskrá og starfsáætlun

Í 2. málsgr. leggur FL/KÍ til að í stað „heimilt“ standi „skal“ þannig að upphafssetning málgreinarinnar verði: „Leikskólastjóri skal gefa út sérstaka starfsáætlun árlega“. Það er nauðsynlegt að slík áætlun liggi alltaf fyrir, því í henni koma fram mikilvægar upplýsingar sem þurfa að vera aðgengilegar starfsfólki, foreldrum og rekstraraðilum.

16. grein um tengsl leikskóla og grunnskóla

Í 1. málsgr. segir að sveitarstjórn skuli leitast við að....o.s.frv. Það er skoðun FL/KÍ að þarna þurfi að kveða fastar að orði og það eigi að vera skylda sveitarstjórna að koma á samstarfi milli skólastiganna. Í greinargerðinni er miðað við skyldu, enda var það í nefndarálitinu. Einn mikilvægasti boðskapurinn í lögunum er að auka samstarf og upplýsingaflæði milli skólastiga og gera skilin sveigjanlegri. Til að framfylgja því markmiði er nauðsynlegt að skylda sveitarstjórnir til að formgera samstarfið. Lagatexti sem byggir á orðalaginu „leitast við“ er ekki vænlegur til árangurs. Því leggur FL/KÍ til að „leitast við að“ verði tekið út þannig að setningin verði: „Sveitarstjórn skal koma á samstarfi leikskóla og grunnskóla“.

Bent er á samsvarandi athugasemd kennarasamtakanna við 6. gr. grunnskólafrumvarps.

18. grein um innra mat

Í 1. málsgr. leggur FL/KÍ til að bætt verði við orðinu „börn“ þannig að setningin verði: „Hver leikskóli metur með kerfisbundnum hætti árangur og gæði skólastarfs á grundvelli 17. gr. með virkri þátttöku starfsmanna, barna og foreldra eftir því sem við á“. Mjög mikilvægt er að leita álits leikskólabarna eftir því sem mögulegt er þegar starfsemin er metin og skipulögð, enda er það víða gert nú þegar.

19. grein um ytra mat sveitarfélaga

Í greinargerð með greininni kemur fram að stór hluti leikskólastjóra telur að ytra mat hafi jákvæð áhrif á skólastarfið, veiti mikilvægt aðhald og sé gott stýritæki við stefnumótun. Í ljósi þess er mjög mikilvægt að fram komi í stefnumörkun sbr. 4. gr. frumvarpsins eða í reglugerð sbr. 20. gr., reglur og umgjörð um það hvernig sveitarfélög hyggist framkvæma ytra mat sem hingað til hefur að mestu verið í höndum menntamálaráðuneytisins. Til að draga fram ábyrgð sveitarfélaga varðandi ytra mat er lagt til að í upptalningu í 1. málsgr. bætist við „ytra mat sveitarfélags“. FL/KÍ leggur til að setningin verði: „Sveitarfélög sinna mati og eftirliti með gæðum skólastarfs og láta árlega ráðuneyti í té upplýsingar um framkvæmd skólahlalds, innra mat skóla, ytra mat sveitarfélags, framgang skólastefnu sinnar og áætlanir um umbætur“.

Í 2. málsgr. leggur FL/KÍ til að „leitast við“ verði tekið út og bætt við „birta opinberlega upplýsingar um ytra mat sitt og áætlanir um umbætur“. Setningin verði því: „Sveitarfélög skulu birta opinberlega upplýsingar um ytra mat sitt og áætlanir um umbætur og fylgja eftir innra og ytra mati þannig að slíkt mat leiði til umbóta í skólastarfi“. Það er skoðun FL/KÍ að það rýri verulega tilgang mats ef ekki er skýrt að

það eigi að leiða af sér umbætur ef þörf er á. Einnig verður það að teljast óeðlilegt að það sé ekki skylda sveitarfélaga að birta upplýsingar um ytra mat og áætlun um umbætur í ljósi þess að skv. 19. gr. ber leikskólum að birta opinberlega upplýsingar um innra mat sitt og áætlanir um umbætur. Þar að auki hefur myndast sú hefð að menntamálaráðuneyti hefur birt opinberlega upplýsingar um ytra mat á leikskólum og hefur það verið öðrum leiðarvísir og hvatning.

20. grein um ytra mat menntamálaráðuneytis.

Í nefndarálitinu kom fram í þessari grein að „menntamálaráðuneyti bæri ábyrgð á mati og eftirliti með skólahaldi á leikskólastigi og annaðist öflun, greiningu og miðlun.....o.s.frv. Það verður að teljast afar óeðlilegt að þess sé ekki getið í lögum að ráðuneytið, sem er æðsta stjórnarsýslustigið sbr. 3. gr., beri ábyrgð á mati og eftirliti sem m.a. á að tryggja að farið sé eftir lögum og reglugerðum, þó svo að hlutverki þess sé breytt og að framkvæmd ytra mats færist að hluta til til sveitarfélaga. Því leggur FL/KÍ til að þessu verði breytt í það form sem nefndin lagði til og 1. málsg. verði: „Menntamálaráðuneyti ber ábyrgð á mati og eftirliti með skólahaldi á leikskólastigi og annast öflun, greiningu og miðlun upplýsinga um starf í leikskólum, ýmist í einstökum leikskólum eða einstökum þáttum leikskólastarfs, á grundvelli upplýsinga frá sveitarfélögum skv. 19. gr. og með sjálfstæðri gagnaöflun. Þetta opnar einnig leið, t.d. fyrir skólastjóra og/eða starfslíð leikskóla og foreldraráð til að óska eftir aðkomu ráðuneytis um eftirlit, ef grunur leikur á að rekstraraðilar/leikskólar fari ekki eftir lögum, reglugerð eða aðalnámskrá.

Bent er á samsvarandi athugasemd kennarasamtakanna við 37. og 38. gr. grunnskólafrumvarps.

22. grein um framkvæmd sérfræðipjónustu.

Í nefndarálitinu var eftirfarandi setning: „Börn sem þurfa sérstaka aðstoð og þjálfun, að mati viðurkenndra greiningaraðila, eiga rétt á slíkri þjónustu. Þjónusta þessi skal fara fram undir handleiðslu sérfræðinga samkvæmt ákvörðun leikskólastjóra og sérfræðipjónustu skv. 21. gr., í samráði við foreldra“. Sú breyting sem frá þessu er gerð skv. 2 málsg. að „leikskólastjóri skuli samræma störf þeirra sem sjá um málefni einstakra barna o.s.frv.“ er algjörlega óframkvæmanleg þar sem leikskólastjóri getur ekki ákveðið einn hvaða sérfræðingar koma að málum þurfi að leita út fyrir leikskólann, né hefur hann möguleika til að fylgjast með störfum þeirra sem ekki heyra undir starfslíð leikskólans sjálfs. Þetta hlýtur að heyra undir sérfræðipjónustu. Svo er að sjá að þessi málsg. hafi verið sótt í 40. gr. frumvarps til laga um grunnskóla 4. málsg. nema þar er þess getið að þetta eigi við um störf innan hvers skóla sem er allt annað mál. FL/KÍ leggur til að greininni verði breytt og verði: „Börn sem þurfa sérstaka aðstoð og þjálfun, að mati viðurkenndra greiningaraðila, eiga rétt á slíkri þjónustu. Þjónusta þessi skal fara fram undir handleiðslu sérfræðinga samkvæmt ákvörðun leikskólastjóra og sérfræðipjónustu skv. 21. gr., í samráði við foreldra. Jafnframt skal hafa samráð við félagsþjónustu sveitarfélags vegna málefna einstakra barna eftir því sem þurfa þykir“. Merking hennar er þannig að leikskólastjóri og sérfræðipjónusta meta það í samvinnu hvaða þjálfun/aðstoð er hægt að inna af hendi

innan leikskólans eða á vegum sérfræðipjónustunnar og leiti í samráði við foreldra og félagsþjónustu sveitarfélaga ef við á, annarra úrlausna ef þörf krefur. Orðalag þessarar greinar er afar mikilvægt með tilliti til málsskotsréttar sbr. gr. 30, þ.e. að megin ábyrgðin sé á hendi sérfræðipjónustu ekki einungis á höndum leikskólastjóra.

23. grein um sérfræðinga í skólamálum.

Í nefndarálitinu var talað um „sérfræðinga í leikskólamálum“ en því hefur verið breytt í „sérfræðinga í skólamálum“. FL/KÍ leggur til að greininni verði breytt til fyrra horfs þannig að það sé skýrt að hún feli í sér að sérfræðingur á vegum sveitarfélags sem á að veita ráðgjöf, stuðning og eftirlit á leikskólastigi skuli vera sérfræðingur í leikskólafræðum og hafi þar með þá grundvallarþekkingu og reynslu sem nauðsynleg er til að geta sinnt þessu starfi. Mjög mikilvægt er að skólaskrifstofur hafi yfir að ráða sérfræðingum á hverju skólastigi fyrir sig því starfsemi, skipulag, hugmyndafræði og hefðir skólastiganna eru mismunandi.

24. grein um tilkynningar.

Í nefndarálitinu hófst þessi grein á eftirfarandi hátt: „Bygging og rekstur leikskóla skal vera á kostnað og í umsjón sveitarstjórna og sjá þær um framkvæmd þessara laga, hver í sínu sveitarfélagi“. FL/KÍ leggur til að þessi setning verði færð inn í textann og verði upphafssetning í 1. málsg. Það hljóta að vera mistök að fella þetta út. Í greinargerðinni er sagt að þetta komi áður fram, en svo er ekki. Það þarf að vera skýrt í kafla sem ber yfirheitið „Stofnun og rekstur leikskóla“ að það séu sveitarfélögin sem bera meginábyrgð á því að byggja og reka leikskóla, þó svo heimila megi öðrum að byggja og/eða reka leikskóla. Upphaf 25. gr. þar sem kveðið er á um leyfi til annarra aðila til að byggja og reka leikskóla, byggir á því að þetta standi skýrt í greininni á undan. FL/KÍ leggur til að greinin heiti: „Ábyrgð sveitarfélaga og tilkynningar“.

25. grein um leyfi til reksturs leikskóla.

FL/KÍ leggur til í ljósi þess sem kemur fram um 24. gr. að greinin heiti: „Leyfi annarra en sveitarfélaga til reksturs leikskóla“.

26. grein um leikskóladvöl.

Heiti þessarar greinar er ekki rétt þar sem greinin fjallar ekki um leikskóladvöl heldur heimild til að setja innritunarreglur. FL/KÍ leggur til að greinin heiti: „Innritun“ eða „Reglur um innritun“.

28. grein um samrekstur skóla.

Í 2. málsg. er vitnað í 5. gr. laga um grunnskóla varðandi samstarf um skólahald á leikskólastigi. FL/KÍ telur að skýrara sé að setja inn í frumvarpstextann viðeigandi ákvæði í stað þess að vitna í texta í öðrum lögum.

Í 3. málsg. er kveðið á um heimild til samreksturs skóla undir stjórn eins skólastjóra. FL/KÍ heldur fast við þá skoðun að stjórnandi samrekins skóla eigi að hafa leyfisbréf á því skólastigi sem hann stjórnar, þ.e. á báðum skólastigum í þessu tilfalli, eins og

fram kom í nefndarálitinu. Það er afar mikilvægt að sveitarfélögum sé gert skylt að auglýsa eftir stjórnenda sem uppfyllir þessi skilyrði, en fáist hann ekki þá sé hægt að sækja um undanþágu til að ráða annan aðila. FL/KÍ leggur til að „eða“ verði tekið út úr þriðju setningu málsgreinarinnar og hún verði því: „Skal stjórnandi slíkrar stofnunar hafa leyfisbréf til kennslu á leik- og grunnskólastigi. Heimilt er að sækja um undanþágu frá ákvæði þessu til menntamálaráðherra fáist ekki stjórnandi sem uppfyllir framangreind skilyrði“. Í síðustu málsgrein greinargerðar kemur fram að samkvæmt lögum þurfi skólastjóri grunnskóla að hafa leyfisbréf á grunnskólastigi og samkvæmt lögum þurfi skólastjóri leikskóla af hafa leikskólakennaramenntun. Þetta rennir stoðum undir það að lagagreinin eigi að vera skýr, en með undanþáguheimild. Bent er á samsvarandi athugasemd kennarasamtakanna við 45. gr. grunnskólafrumvarps.

29. grein um þróunarleikskóla.

Þessi grein er nýmæli og var aldrei rædd í laganeftinni. Það er skoðun FL/KÍ að lagaramminn um leikskólastigið og aðalnámskrá leikskóla komi ekki í veg fyrir að reknir séu skólar sem kallast gætu þróunarskólar. Greinargerðin gefur ekki vísbendingar um nauðsyn þessa né hvaða þætti laga og aðalnámskrár hægt verði að sækja um undanþágur frá. FL/KÍ telur þessa grein óþarfa á grundvelli þess sem að ofan er sagt og leggur til að hún verði fellt út.

30. grein um málsskotsrétt.

Í 1. málsg. er talað um „skyldu“ einstakra barna. Í kafla um mögulegar kæruleiðir, varðandi atriði er lúta að því að hugsanlega sé verið að brjóta á réttindum barna skv. afmörkuðum þáttum laganna, er vandséð hvaða skyldur er átt við. Þetta orðalag er einnig notað í greinargerðinni en ekki útskýrt hvað átt er við. FL/KÍ leggur til að „og skyldu“ í 1. málsg. verði fellt út.

Reykjavík, 24. janúar 2008.

Fyrir hönd Kennarasambands Íslands og aðildarféлага

Eiríkur Jónsson, formaður,

Elna Katrín Jónsdóttir, varaformaður,

Björg Bjarnadóttir, formaður Félags leikskólakennara